

Prezenta lucrare conține _____ pagini

**EVALUAREA NAȚIONALĂ PENTRU
ABSOLVENȚII CLASEI a VIII-a****Anul școlar 2024 – 2025****Limba și literatura română****Testul 2**

Numele:.....

Inițiala prenumelui tatălui:

Prenumele:.....

Școala de proveniență:

Centrul de examen:

Localitatea:

Județul:

Nume și prenume asistent	Semnătura

A	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ȘI LITERE)	NUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

B	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ȘI LITERE)	NUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

C	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ȘI LITERE)	NUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

- Toate subiectele sunt obligatorii.
- Se acordă zece puncte din oficiu.
- Timpul de lucru efectiv este de două ore.

SUBIECTUL I**(70 de puncte)**

Citește fiecare dintre textele de mai jos pentru a putea răspunde la cerințele formulate.

Textul 1

Ca să mă prezint cât mai bine la lecții, bietul tata îmi făcea toate temele la română: rezumate, compuneri, analize gramaticale...

A continuat să-mi ajute astfel și după faimoasa teză, până într-o zi, când întâmplarea mi-a arătat calea cea bună, pe care eu o cam întrezărisem, însă pe care, fie din lipsă de curaj, fie mai mult din lene, nu îndrăznisem să merg.

Profesorul ne dăduse să facem o compunere cu subiectul „Primăvara”.

Iarna era pe sfârșite și primăvara începuse să înflorească timid prin margini de pădure și prin curțile oamenilor.

Soarelui îi ardea de glumă cu copiii și, cu toate că-i pișca uneori, își arăta dinții surâzător, dovadă că totul e numai o joacă!

N-aveam poftă să-mi văd de lecții, cum n-aș fi avut chef să-mi toarne cineva o găleată cu apă rece în cap.

Am lăsat compunerea cu „primăvara”, ca de obicei, pe seama tatii, care, din fericire, nu era acasă, ca să mă piseze să-mi fac lecțiile la celelalte materii.

Era 3, după prânz; spusese că se-ntoarce pe la 7 seara. Pân-atunci, a mea era lumea...

Și lumea aceasta se mărginea la câteva străzi din jurul casei!

Dar iată că se face 8, și tata nu mai vine!...

S-a întunecat de-a binelea și el tot n-a sosit! 9 noaptea! Doamne, dacă a pățit ceva?! Și ce întuneric este!... Doar câteva stele sclipesc în depărtări, fără să lumineze... Luna, nicăieri!

În minte-mi vine, fără să vreau, bucată de citire din cursul primar, în care un copil, al cărui tată se rătăcise și întârziase, se roagă de-o stea ca să-i lumineze calea. Steaua ascultă ruga copilului și tatăl sosește vesel acasă!

„Ei, dar astea-s povești bune pentru cursul primar!” îmi spun eu, nu fără puțină mândrie că sunt licean.

Mai tare mă roade însă gândul că nu mi-am făcut compunerea. Dacă tata nu vine, sau dacă vine prea târziu?... Mâine trebuie s-o am, că se poate să m-asculte.

Îmi iau inima-n dinți și mă hotărâsc să-mi fac singur compunerea.

Am scris despre „Primăvară” ce m-am priceput și cum am crezut eu că este mai bine și mai frumos.

Când am terminat de transcris pe curat, a sosit și tata. Era 10!

— Ce faci, mă, de ce nu te-ai culcat?

— Am avut lecții multe... și — aci îmi îngroșai glasul cu imputare — după alte toate, ne-a mai dat și o compunere la Română!

— Păi, dă să ți-o fac... Despre ce?

— Despre Primăvară, dar nu mai e nevoie să mi-o faci. Dacă-am văzut că întârzii atâta, am făcut-o eu singur!

— Foarte frumos din partea ta! spuse tata ironic și convins că am făcut o compunere ca vai de lume. Ia s-o citesc și eu!

— Poftim! și îi întinde caietul cu sfială.

El începe să citească, își strânge buzele și-și ridică sprâncenele cu mirare.

— Din ce carte ai luat-o?

— Din nicio carte! Am făcut-o eu, din capul meu!

— Hai, hai, știi că nu-mi place să minți! Spune de unde ai copiat-o?

— De nicăieri, tată, zău așa, dacă-ți spun... Eu am făcut-o!

— Tu, singur?

— Eu, singur!

— Și mamă-ta nu s-a amestecat deloc, deloc?

— Dacă-ți spun că-am făcut-o eu! La urma-urmei, ce mare lucru e, de nu-ți vine să crezi? Uită că la teză am luat 10?

— Apăi, dacă-ai făcut-o tu, bravo, flăcăule, mă bucur de două ori: întâi că ești în stare să faci compuneri bune, și al doilea că am scăpat de corvoada de a ți le mai face eu! Îmi închipui că ești convins că de aci încolo nu mă mai amestec în temele tale de Română!

(Grigore Băjenaru, *Cișmigiu & Comp.*)

Textul 2

În copilărie, părinții ne spuneau mie și fratelui meu că, așa cum ei merg la serviciu, noi, copiii, mergem la școală – asta era „slujba” noastră. Sigur că aveau dreptate: nu doar pentru că de-a lungul unei zile de școală aveam în orar șase-șapte ore (cât o zi de lucru), mai ales că, odată reveniți acasă, ne și apucam de teme, pentru că a doua zi să o luăm de la început, ci și pentru că, în definitiv, prin faptul că ne trezeam devreme, că aveam o mulțime de teme, participam la tot soiul de competiții, școala era (este) „un rău necesar”. Profesorii noștri – unii dintre ei, foarte exigenți, dar tocmai prin asta, neverosimil de hipnotici – spuneau despre nota 10 (fără să își ascundă câtuși de puțin aroganța) că e nota lui Dumnezeu, nota 9 e a profesorului, iar elevii pot aspira cel mult la 8, dar asta nu m-a împiedicat să învăț fizică (și, în mod surprinzător, să-mi amintesc și acum legile termodinamicii, deși am devenit profesoară de limba și literatura română) sau pe frate-meu să lucreze în domeniul satelitar sau să cunoască cele mai performante tehnologii. Ce vreau să spun? Că nota are relevanța ei momentană, că nu este un scop în sine. Nu ne definește o notă, ci felul în care ne construim ca oameni. Prototipul profesorului sever îmi amintește mereu de basmul lui Creangă: „și unii ca aceștia sunt trebuitori pe lume câteodată, pentru că fac pe oameni să prindă la minte”. Toate contextele de viață sunt, în definitiv, contexte de învățare: nu neapărat într-o sală de clasă, ci și pe stradă, la cinema, în metrou sau în trafic, în general. Cred că ar trebui să învățăm să prețuim munca în toate formele ei, de la felul în care este măturată strada la prima oră a dimineții la felul în care ajunge pâinea feliată în coșul nostru de cumpărături. De la felul în care rostim „mulțumesc” sau „îmi cer iertare” la modalitățile de a-l trata pe celălalt.

Frecvent, elevii întreabă: „La ce-mi folosește să învăț matematică sau să citesc literatură sau să studiez filozofie, sau istorie, sau geografie?”. Răspunsul este la îndemâna fiecăruia: pentru a deveni oamenii pe care părinții noștri, vecinii noștri, apoi propriii copii să se poată baza. Înțelegând tabloul, putem conecta elemente particulare și doar cunoscând în detaliu mecanismele fine ale acestor roți care sunt ideile noastre, personalitățile noastre, istoria recentă, putem lega firesc relații stabile și reale cu alții ca noi. Școala ne învață și că „errare humanum est” (a greși este omenește), dar și că persistența în eroare este tragică.

(Irina-Roxana Georgescu, *Școala nu e o simplă instituție cu săli înalte*, www.dilemaveche.ro)

A.

1. Completează spațiile libere cu informațiile din textul 1.

2 puncte

Naratorul nu își face singur temele, deși obține nota 10 la teză, fie din lipsă de _____, fie din _____.

2. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 1.

2 puncte

Tatăl ajunge acasă la ora:

- a) 7.
- b) 8.
- c) 9.
- d) 10.

3. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 2.

2 puncte

În viziunea profesorilor foarte exigenți, nota 10 era:

- a) a lui Dumnezeu.
- b) a elevului.
- c) a părintelui.
- d) a profesorului.

4. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 2.

2 puncte

Școala ne învață că:

- a) diferitele cunoștințe nu ne sunt de folos.
- b) greșeala este omenească.
- c) notele obținute la fiecare disciplină ne definesc.
- d) nu toate disciplinele studiate sunt importante.

5. Notează „X” în dreptul fiecărui enunț pentru a stabili corectitudinea sau incorectitudinea acestuia, bazându-te pe informațiile din cele două texte.

6 puncte

Textul 1

Enunțul	Adevărat	Fals
Tatăl naratorului îl ajută la teme, deoarece copilul nu e capabil să le facă singur.		
Întâmplările se petrec la sfârșitul iernii, începutul primăverii.		
Copilul este elev în cursul primar.		

Textul 2

Enunțul	Adevărat	Fals
Autoarea își amintește că are în orar zilnic șase-șapte ore.		
Contextele de învățare sunt doar cele create de școală.		
Elevii studiază diferite discipline la școală pentru a avea note bune.		

5. Precizează, în unu – trei enunțuri, o trăsătură a tatălui, din textul 1, identificată în fragmentul de mai jos, și mijlocul de caracterizare utilizat, ilustrându-l cu o secvență relevantă: „— Apăi, dac-ai făcut-o tu, bravo, flăcăule, mă bucur de două ori: întâi că ești în stare să faci compuneri bune, și al doilea că am scăpat de corvoada de a ți le mai face eu! Îmi închipui că ești convins că de aci încolo nu mă mai amestec în temele tale de Română! ”

6 puncte

6. Prezintă, în minimum 30 de cuvinte, o temă comună celor două texte date, valorificând câte o secvență relevantă din fiecare text.

6 puncte

8. Ce simte tatăl naratorului atunci când citește compunerea fiului său? Justifică-ți, în 50 – 100 de cuvinte, răspunsul la întrebarea dată, prin referire la o emoție, valorificând textul 1.

6 puncte

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and extend across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

9. Asociază fragmentul din *Cișmigiu & Comp.* de Grigore Băjenaru cu un text literar studiat la clasă sau citit ca lectură suplimentară, prezentând, în 50 – 100 de cuvinte, o valoare comună, prin referire la câte o secvență relevantă din fiecare text.

[illegible]

B.

1. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.

2 puncte

Sunetul „e” este vocală în ambele cuvinte din seria:

- a) compuneri, steaua.
- b) făcea, rezumate.
- c) geografie, învățare.
- d) lumea, probleme.

2. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.

2 puncte

Cuvintele subliniate în secvența „(...) primăvara (1) începuse să înflorească timid (2) prin margini de pădure.” s-au format prin:

- a) compunere (1), conversiune(2).
- b) conversiune (1),conversiune (2).
- c) derivare (1),compunere (2).
- d) derivare (1), conversiune (2).

3. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.

2 puncte

Seria care cuprinde formele corecte de plural pentru sensul din text al următoarelor cuvinte subliniate: „În minte-mi vine, fără să vreau, bucata de citire din cursul primar,” și „Prototipul profesorului sever îmi amintește mereu de basmul lui Creangă” este:

- a) cursele, basme.
- b) cursele, basmurile.
- c) cursurile, basmele.
- d) cursuri, basmuri.

4. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.

2 puncte

Sensul secvenței subliniate în enunțul „Îmi iau inima-n dinți și mă hotărăsc să-mi fac singur compunerea.” este:

- a) am sentimentul.
- b) mă îmbărbătez.
- c) mă liniștesc.
- d) mă gândesc.

5. Extrage din fragmentul următor trei tipuri de pronume diferite, precizându-le: „Profesorii noștri – unii dintre ei, foarte exigenți, dar tocmai prin asta, neverosimil de hipnotici – spuneau despre nota 10 (fără să își ascundă câtuși de puțin aroganța) că e nota lui Dumnezeu.”

6 puncte

Pronumele	Tipul pronumelui selectat

6. Alcătuieste o propoziție dezvoltată, în care substantivul „tată” să fie în cazul vocativ (1) și o propoziție imperativă, în care substantivul „școală” să îndeplinească funcție sintactică de atribut (2).

6 puncte

1) _____

2) _____

7. Completează enunțul „Soarelui îi ardea de glumă cu copiii”, astfel încât să obții o frază formată din două propoziții aflate în raport de coordonare adversativă.

6 puncte

8. Enunțul următor reprezintă mesajul unui elev pe rețelele sociale.
Rescrie enunțul, corectând greșelile de orice natură:

6 puncte

Știi sau nu ști, mi-ar place să aleg o meserie care să îmi aducă succesuri dar mi-am dat seama că se merită să înveți a prețui munca ale căror rezultate îți aduc adevărata împlinire sufletească.

SUBIECTUL AL II-LEA

(20 de puncte)

Scrie, în 80 – 120 de cuvinte, rezumatul textului 1.

Punctajul pentru rezumat se acordă astfel:

- conținutul rezumatului – 12 puncte
- redactarea rezumatului – 8 puncte (coerența textului – 1 punct; proprietatea termenilor folosiți – 1 punct; corectitudinea gramaticală – 1 punct; claritatea exprimării ideilor – 1 punct; respectarea normelor de ortografie – 2 puncte; respectarea normelor de punctuație – 1 punct; lizibilitatea – 1 punct).

Notă! Rezumatul nu va fi precedat de titlu sau de motto. Punctajul pentru redactare se acordă doar în cazul în care rezumatul are minimum 80 de cuvinte și dezvoltă subiectul propus.

